

სკოლამდელ დაწესებულებებში თამაშის ხელმძღვანელობისას აღმზრდელის მზაობა გენდერული მიდგომებისადმი

ორჯონიკიძე ნინო

ახვლედიანი მაია

აკაკი წერეთლის სახელმწიფო უნივერსიტეტი, ქუთაისი

აბდალაძე ლალი

შოთა მესხიას სახელმწიფო სასწავლო უნივერსიტეტი, ზუგდიდი

DOI: <https://doi.org/10.52340/idw.2023.102>

აბსტრაქტი. საბავშვო ბაღში თამაში სხვადასხვა ფუნქციას ასრულებს: საგანმანათლებლო, ორგანიზაციულს, აღმზრდელობითს. თამაშის ხელმძღვანელობისას აღმზრდელი ბავშვის პიროვნების ყველა მხარეზე ზემოქმედებს. თამაშის პროცესში საკმაოდ მკაფიოდ იკვეთება განსხვავებები სკოლამდელი ასაკის ბიჭებსა და გოგონებს შორის. თამაში გენდერული აღზრდის ეფექტიან საშუალებად რომ იქცეს, საჭიროა როლური თამაშის შინაარსის წარმართვა ბიჭებისა და გოგონების ერთობლივი თამაშებით, რომლის პროცესშიც ბავშვები ერთად იმოქმედებენ თავიანთი გენდერული თავისებურებების გათვალისწინებით. საკითხთან დაკავშირებით ჩატარდა კვლევა ქ. ქუთაისის აიპ ბაღების გაერთიანების №4 ფილიალის ბაზაზე. გამოვლინდა საინტერესო მიგნებები. მიზანი ბავშვებში გენდერული თავისებურებების ჩამოყალიბების დონის დიაგნოსტიკა იყო; მიღებული მონაცემების ბაზაზე ვფიქრობთ კვლევის გაგრძელებას. რომ დავადგინოთ თუ როგორ უნდა დაიგეგმოს სწორად თამაშების ორგანიზაცია გენდერული მიდგომის გათვალისწინებით.

საკვანძო სიტყვები: ბავშვი, თამაში, აქტივობა, გენდერი, აღმზრდელი.

სკოლამდელ ასაკში თამაში - ძირითადი, წამყვანი აქტივობაა, რომელიც ბავშვთა განვითარებაში, კერძოდ, მათ ფსიქიკაში ხარისხობრივ ცვლილებებს იწვევს. გართობასთან ერთად, თამაში - სკოლამდელთა აღზრდა-განვითარების, მათი, როგორც პიროვნების, ინდივიდის ჩამოყალიბების უმნიშვნელოვანესი საშუალებაა. მაგრამ ეს მხოლოდ მაშინ ხდება, როდესაც თამაში ჩართულია მართულ, მიზანმიმართულ პედაგოგიურ პროცესში. თამაშით განვითარება მნიშვნელოვანწილად ხდება მისი, როგორც აღმზრდელობითი საშუალების გამოყენებისას.

პედაგოგი ხელმძღვანელობს სახელმწიფო მოთხოვნებით სკოლამდელი განათლების ძირითადი ზოგადსაგანმანათლებლო პროგრამის სტრუქტურისადმი და მათი გათვალისწინებით არჩევს და გეგმავს პროგრამულ შინაარსს, რომელიც უნდა იქნას ათვისებული ბავშვების მიერ თამაშებით, განსაზღვრავს თამაშის დიდაქტიკურ ამოცანებს, მის წესებს და მოსალოდნელ შედეგებს.

პედაგოგიურ პროცესში თამაშის ჩართვით აღმზრდელი ასწავლის ბავშვებს თამაშს, კარგი, სასარგებლო თამაშის შექმნას. ასეთი თამაშისთვის დამახასიათებელია შემდეგი თვისებები:

შინაარსის აღმზრდელობით-შემეცნებითი ღირებულება;

მიზანმიმართულობა და აქტიურობა;

სათამაშო მოქმედებების ორგანიზებულობა და შემოქმედებითი ხასიათი;

თამაშისას წესების დაცვა თითოეული ბავშვისა და ყველა მოთამაშის ინტერესების გათვალისწინებით;

სათამაშოებისა და თამაშისთვის საჭირო სხვა მასალების მიზანმიმართული გამოყენება;

ბავშვების კეთილგანწყობილი ურთიერთობები და მხიარული განწყობა.

ვიდრე ვისაუბრებთ სკოლამდელი ასაკის ბავშვებში თამაშის სპეციფიკაზე გენდერული მიდგომის თვალსაზრისით, უფრო დაწვრილებით განვიხილავთ საკითხს, რომელიც უშუალოდ თამაშს ეხება.

თამაში - ადამიანის არსებობის განუყოფელი ნაწილია. ადამიანი ყოველთვის თამაშობდა, მთელი ცხოვრების განმავლობაში. საზოგადოების, სოციალური ინსტიტუტების განვითარებასთან ერთად, იცვლებოდა თამაშიც, კერძოდ კი, მისი შინაარსი და ატრიბუტები. ამჟამად საბავშვო თამაშები უფრო მრავალფეროვანია, ისინი მრავალმხრივ ასახავენ რეალურ სინამდვილეს. დღესდღეობით თამაში - საზოგადოებრივი გამოცდილების შეთვისების თავისებური, მხოლოდ სკოლამდელი ასაკისათვის დამახასიათებელი საშუალებაა.

საბავშვო ბაღში თამაში სხვადასხვა ფუნქციას ასრულებს: საგანმანათლებლოს, ორგანიზაციულს, აღმზრდელობითს. დაუშვებელია, თამაშისათვის გამოყოფილი დრო რაიმე სხვა ტიპის აქტივობით იქნას ჩანაცვლებული. პედაგოგი თამაშს სერიოზულად უნდა მოეკიდოს, ყურადღებით ადევნოს თვალი თამაშის მსვლელობას და არ გაუშვას ხელიდან იმის შესაძლებლობა, რომ გამოიყენოს თამაშის პროცესი საგანმანათლებლო-აღმზრდელობითი მუშაობისათვის.

მასწავლებელმა თამაშის ორგანიზატორის ფუნქცია სრულად საკუთარ თავზე არ უნდა აიღოს. მან უნდა შექმნეს ისეთი პირობები, რომ ბავშვები თვითონ იქცნენ თამაშის ორგანიზატორებად, უნდა წახალისონ მათი დამოუკიდებლობა, რასაც ძალიან დიდი მნიშვნელობა აქვს მათი განვითარებისთვის.

ამ ასაკის ბავშვებისთვის თამაშების მთელი მრავალფეროვნებიდან ყველაზე პოპულარული და სასურველია სიუჟეტური, როლური თამაშები, რომლებიც თავისი არსით დამოუკიდებელი თამაშია, თუმცა ეს დამოუკიდებლობა პირობითია, რადგან ისინი პედაგოგის არაპირდაპირი, ირიბი ხელმძღვანელობით მიმდინარეობს.

სიუჟეტურ-როლური თამაშის განხორციელებაში რამდენიმე საფეხური გამოიყოფა: დაწყებული პედაგოგის უშუალო მუშაობით, ბავშვების ცოდნითა და გამოცდილებით გამდიდრებაზე და დამთავრებული აღსაზრდელთა დამოუკიდებელი თამაშით. თამაშის პირდაპირი ხელმძღვანელობის (ჩვენება, ახსნა) ნაცვლად მასწავლებელი არაპირდაპირ, ირიბ მეთოდებს იყენებს, რომლებიც ააქტიურებენ ბავშვის ფსიქიკურ პროცესებს, მის გამოცდილებას (კითხვები, რჩევები, შეხსენება და სხვ.).

თამაშის ხელმძღვანელობისას აღმზრდელი ბავშვის პიროვნების ყველა მხარეზე ზემოქმედებს: მის ცნობიერებაზე, გრძნობებზე, ქცევაზე. იგი იყენებს თამაშს ბავშვის გონებრივი, ზნეობრივი, ესთეტიკური და ფიზიკური განვითარებისათვის. თამაშის პროცესში ხდება ბავშვების ცოდნისა და წარმოდგენების დაზუსტება და გაღრმავება. ამა თუ იმ როლის შესასრულებლად ბავშვმა თავისი წარმოდგენები უნდა გადაიტანოს თამაშის მოქმედებებში. ზოგჯერ ბავშვების ცოდნა და წარმოდგენები ადამიანების ურთიერთობებზე, მათ შრომაზე, საქმიანობაზე, მათ კონკრეტულ ქმედებებზე არასაკმარისი აღმოჩნდება ხოლმე, და წარმოიქმნება მათი შევსების, გამდიდრების აუცილებლობა. ახალი ცოდნის საჭიროება ვლინდება ბავშვების მიერ დასმულ კითხვებში, აღმზრდელი პასუხობს კითხვებს, ყურს

უგდებს ბავშვების საუბარს თამაშის დროს, ეხმარება მოთამაშეებს ურთიერთგაგების მიღწევაში.

უნდა აღინიშნოს, რომ თამაშის პროცესში საკმაოდ მკაფიოდ იკვეთება განსხვავებები სკოლამდელი ასაკის ბიჭებსა და გოგონებს შორის. მკვლევარები აღნიშნავენ განსხვავებულ შინაარსსა და თამაშის სტილს. გოგონებისათვის უფრო დამახასიათებელია მშვიდი თამაშები საოჯახო, ყოფით თემატიკაზე. ბიჭების თამაშები ხმაურით და მოძრაობით. ამ თავისებურებების გათვალისწინება აუცილებელია ჯგუფში საგნობრივ-განმავითარებელი გარემოს ორგანიზების დროს. გოგონებისათვის საკმარისია ერთი კუთხის გამოყოფა. იქვე დაილაგებენ მთელ თავის „სიმდიდრეს“ - თოჯინებს, სათამაშო ჭურჭელს, თოჯინების ტანსაცმელს და შემოსაზღვრულ, მცირე სივრცეში თამაშობენ. ბიჭებს, როგორც წესი, დიდი სივრცე სჭირდებათ, რადგან ისინი დარბიან, ისვრიან მიზანში სხვადასხვა საგნებს, შლიან და აწყობენ სათამაშოებს და ა.შ. და მათთვის გამოყოფილ მთელ სივრცეს იკავებენ.

იმისთვის, რომ თამაშში გენდერული აღზრდის ეფექტიან საშუალებად იქცეს, საჭიროა როლური თამაშის შინაარსის წარმართვა ბიჭებისა და გოგონების თავისებურებების გათვალისწინებით, როგორც ბაღში, ასევე ოჯახში, აგრეთვე ბავშვის ჩართვა თამაშის ისეთი სუბიექტის პოზიციაში, რომელიც ყველაზე მეტად შეესაბამება მის გენდერულ მიდრეკილებებს და ინტერესებს.

აუცილებელია, რომ ბიჭებსა და გოგონებს შორის გადაილახოს გამოიჯნულობა, უნდა მოეწყოს ერთობლივი თამაშები, რომლის პროცესშიც ბავშვები ერთად იმოქმედებენ თავიანთი გენდერული თავისებურებების გათვალისწინებით. ბიჭები მამაკაცის როლს ირგებენ, გოგონები - ქალის როლს. მაგალითად, თოჯინა - შვილი -ავად გახდა, საჭიროა სასწრაფო დახმარების გამოძახება: ექიმი (ეს როლი შეიძლება ბიჭებმაც შეასრულონ და გოგონებმაც) ავადმყოფთან მოჰყავს მძღოლს - ბიჭს, წამალს ყიდულობენ აფთიაქში, სადაც კონსულტანტი არის გოგონა, მედდა არის გოგონა და ა.შ.

თამაშის ორგანიზებისას მნიშვნელოვანია, აღმზრდელს ახსოვდეს, რომ გოგონებს ჭირდებათ სტიმულები, რომლებიც მეტწილად სმენით აღქმას ეფუძნება, ხოლო ვაჟებისათვის უმჯობესია ვიზუალური საშუალებების გამოყენება, რომლებიც მხედველობით აღქმას ემყარება.

სკოლამდელი ასაკის ბავშვების თამაშს ერთი სერიოზული ნაკლი აქვს - ერთი და იგივე მოქმედებების გამეორება. თუ დავაკვირდებით, აუცილებლად შევნიშნავთ, რომ ბიჭები, მაგალითად, მანქანებით თამაშის დროს ხშირად გადაადგილებენ სათამაშოს ერთი და იმავე მიმართულებით და ძრავის ხმას ბაძავენ. გოგონების თამაშებში მონოტონურობა და ერთფეროვნება იმაში გამოიხატება, რომ თოჯინით თამაშისას ერთი და იმავე მოქმედებებს იმეორებენ: უკეთებენ ვარცხნილობას, ხდიან/აცმევენ, აჭმევენ და ა.შ. აღმზრდელი, რომელიც ყოველდღიურად აკვირდება და ფაქტობრივად მონაწილეობს ამ თამაშებში, უნდა ცდილობდეს, გაამრავაღფეროვნოს ასეთი სათამაშო მოქმედებები, უბიძგოს იმისკენ, რომ ბავშვებმა რაღაც სიახლეები შემოიტანონ თამაშში, ან მათ სიუჟეტში ან დეტალებში. გარდა ამისა, აღმზრდელს შეუძლია თამაშებში მონაწილეობის მისაღებად ბავშვების მშობლებიც მოიწვიოს.

სკოლამდელი ასაკი ის პერიოდია, როდესაც პედაგოგები და მშობლები უნდა დაეხმარონ ბავშვს საკუთარი უნიკალურობის, მთელი მისი ნიჭისა და იმ შესაძლებლობების გახსნაში, რომელიც მას, როგორც გარკვეული სქესის ადამიანს აქვს მინიჭებული. ეს ერთ-ერთი უმნიშვნელოვანესი პერიოდია გენდერული სიმყარის ფორმირებაში, როდესაც გოგონებიც და

ვაჟებიც უპირატესად ქალების გავლენის ქვეშ იმყოფებიან - როგორც წესი, აღმზრდელები, ძიძები, ბაღის სხვა თანამშრომლები სწორედ ქალებია.

სკოლამდელთა თამაშის ხელმძღვანელობისას უნდა გვახსოვდეს, რომ თამაშის პროცესში გენდერული თავისებურებების გამოვლენა შემდეგში მდგომარეობს:

ბავშვების თამაშში შინაარსობრივად ასახავს მშობლებთან და სხვა მოზრდილებთან მათი ურთიერთობის შედეგებს, რომლებიც წარმოადგენს სოციალური როლების მინიჭების საფუძველს;

თამაშის პროცესში სქესობრივი მიდრეკილებები ვლინდება არა მხოლოდ სიუჟეტებში, არამედ სხვადასხვა ატრიბუტების, სიმბოლოების, სათამაშოების გამოყენებაში;

თამაში ხელს უწყობს ნეგატიური როლური სტერეოტიპების გადალახვას.

ჩვენი კვლევის პრაქტიკული ექსპერიმენტული ნაწილი განხორციელდა ქ.ქუთაისის აიპ ბაღების გაერთიანების №4 ფილიალის ბაზაზე. დაკვირვების მიზანი იყო სკოლამდელი ასაკის ბავშვებში გენდერული თავისებურებების ჩამოყალიბების დონის განაალიზება და ბავშვთა თამაშის ორგანიზაციის გეგმის შემუშავება.

კვლევაში მონაწილეობა მიიღო სკოლამდელი ასაკის 15 ბავშვმა (5 გოგონა და 10 ვაჟი).

კვლევა ორი ეტაპისაგან შედგება:

I ეტაპი - აღწერისა და ანალიზის ეტაპი. ჩატარდა პირველადი დიაგნოსტიკა ბავშვებში გენდერული თავისებურებების ჩამოყალიბების დონის განსაზღვრის თვალსაზრისით;

II ეტაპი - მაფორმირებელი. ამ ეტაპის ფარგლებში იგეგმება თამაშის ორგანიზაციის პედაგოგიური ღონისძიებების შემუშავება და განხორციელება გენდერული მიდგომის გათვალისწინებით.

საკითხთან დაკავშირებული სამეცნიერო ლიტერატურის შესწავლის საფუძველზე შერჩეულ იქნა ბავშვების იმ გენდერული წარმოდგენების ჩამოყალიბებულობის დონის კრიტერიუმები, რომლებიც გავლენას ახდენენ თამაშის ფორმირებაზე სკოლამდელ ასაკში:

1. ბავშვთა ცოდნის დონე ვაჟებისა და გოგონების მიერ საგნების ფუნქციური დანიშნულებით გამოყენების შესახებ;

2. აღსაზრდელთა წარმოდგენების დონე მოზრდილების სამუშაო და საყოფაცხოვრებო საგნების დაყოფაზე დედების (ქალების) და მამების (მამაკაცების) საგნებად და ამ საგნების გამოყენების სპეციფიკაზე;

3. სკოლამდელთა წარმოდგენების დონე ბიჭების (მამაკაცების) და გოგონების (ქალების) თავისებურებების შესახებ.

გენდერული თავისებურებების ჩამოყალიბებულობის თითოეული კრიტერიუმის მიხედვით დიაგნოსტიკის შედეგად შემდეგი სურათი გამოიკვეთა.

- ბავშვების ცოდნის დონე საგნების ფუნქციური დანიშნულებით გამოყენების შესახებ. მიღებული მონაცემებით გამოვლინდა, რომ მხოლოდ 4 ბავშვს (2 ვაჟსა და 2 გოგონას) აქვს ცოდნის მაღალი დონე გოგონებისა და ვაჟების მიერ სხვადასხვა საგნების გამოყენების თავისებურებების შესახებ, დანარჩენ 11 ბავშვს საშუალო და დაბალი დონე აქვთ ამ ტიპის ცოდნის მხრივ.

- აღსაზრდელთა წარმოდგენების დონე მოზრდილების სამუშაო და საყოფაცხოვრებო საგნების დაყოფაზე დედების (ქალების) და მამების (მამაკაცების) საგნებად და ამ საგნების გამოყენების სპეციფიკაზე. ამ კრიტერიუმით შედეგებმა აჩვენა, რომ 4 აღსაზრდელს (2 ვაჟსა და 2 გოგონას) აქვს ცოდნის მაღალი დონე ქალებსა და მამაკაცებს შორის შრომისა და საყოფაცხოვრებო საგნების განაწილების შესახებ, 7 ბავშვის წარმოდგენების დონე საშუალოა, ხოლო 4 ბავშვის წარმოდგენები - დაბალ დონეზეა.

- სკოლამდელთა წარმოდგენების დონე ბიჭების (მამაკაცების) და გოგონების (ქალების) თავისებურებების შესახებ. ამ დაკვირვებამაც აჩვენა, რომ მხოლოდ 4 აღსაზრდელი გამოირჩევა წარმოდგენების მაღალი დონით, 8 სკოლამდელის წარმოდგენების დონე საშუალოა, ხოლო 3-ის - დაბალი.

კვლევის შედეგად შეგვიძლია გავაკეთოთ დასკვნა, რომ მხოლოდ 4 სკოლამდელს (27%) აქვს გენდერული თავისებურებების ჩამოყალიბებულობის მაღალი დონე, მათ შორის 2 ვაჟს და 2 გოგონას. ეს ბავშვები ამჟღავნებენ ასაკის შესაბამის ღრმა ცოდნას ვაჟებისა და გოგონების მიერ საგნების ფუნქციური გამოყენების სპეციფიკის შესახებ, აქვთ მკაფიო წარმოდგენა სამუშაო და საყოფაცხოვრებო ნივთების დაყოფის შესახებ, აგრეთვე იციან ვაჟების (მამაკაცების) და გოგონების (ქალების) როგორც სხვადასხვა სქესის ადამიანების ზოგადი თავისებურებების შესახებ. დაკვირვებამ აჩვენა, რომ ეს ბავშვები ავლენენ ინტერესს თანატოლებთან ურთიერთობისას, მათ სჭირდებათ საუბრები სათამაშოების შესახებ, ერთობლივი თამაშის, საერთო საქმეების შესახებ, მათ მოწესრიგებული აქვთ მეგობრული ურთიერთობები.

გენდერული წარმოდგენების ჩამოყალიბებულობის საშუალო დონე აქვს კვლევაში ჩართულ სკოლამდელს (40%), მათ შორის 3 ვაჟი და 3 გოგონაა. მათ იციან სხვადასხვა სქესის წარმომადგენელთა მიერ საგნების ფუნქციური დანიშნულებით სპეციფიკური გამოყენების შესახებ, საკმარისი წარმოდგენა აქვთ მოზრდილთა სამუშაო და საყოფაცხოვრებო ნივთების განსხვავებულობის შესახებ, მაგრამ ხშირად ერევათ ქალებისა და მამაკაცებისთვის დამახასიათებელი სახეობრივი თავისებურებები. ამ ბავშვებს არ ახასიათებთ მაღალი შემეცნებითი აქტივობა, მათ ხშირად უჭირთ დაწვრილებით გადმოსცენ, თუ რა საქმიანობას ეწევიან დედა და მამა ოჯახში.

შესწავლილი კრიტერიუმებით დაბალ დონეს ავლენს 5 ვაჟი (33%). აღმზრდელის და პედაგოგის ერთობლივ ძალისხმევას მოითხოვს ის ფაქტი, რომ ეს ბავშვები რთულად ერთვებიან ერთობლივ თამაშებში თანატოლებთან. თამაშის დროს იმეორებენ ერთფეროვან სიუჟეტურ ეპიზოდებს. ამ ბავშვების პრობლემაა აგრეთვე ის, რომ მათ უჭირთ საყვარელი თამაშის დასახელება, ჩამოთვლა და გოგონებისა და ვაჟების თამაშების დიფერენცირება.

განხორციელებული კვლევის პირველმა ეტაპმა აჩვენა, რომ ბავშვების მხოლოდ 27%-ს აქვს გენდერული თავისებურებების ჩამოყალიბებულობის მაღალი დონე, ეს კი იმას ნიშნავს, რომ ისინი თამაშის პროცესში იყენებენ მრავალფეროვან სიუჟეტებს, ინტერესით ერთვებიან თამაშის დიალოგში თანატოლებთან, ავლენენ შემოქმედებითობას სათამაშო გარემოს შექმნაში, განასხვავებენ მამაკაცებისა და ქალების თავისებურებებს; სკოლამდელთა 73%-ს კი გენდერული თავისებურებების ფორმირების საშუალო და დაბალი დონე აქვს, რაც იმაზე მეტყველებს, რომ ისინი საჭიროებენ აღმზრდელის დახმარებას თანატოლებთან სათამაშო ურთიერთმოქმედების დასამყარებლად.

ამრიგად, კვლევის მეორე ეტაპი დაეფუძნება პირველი ეტაპის შედეგებს, რომლის მიზანიც ბავშვებში გენდერული თავისებურებების ჩამოყალიბების დონის დიაგნოსტიკა იყო; სწორედ მიღებული მონაცემების ბაზაზე ვაგრძელებთ მუშაობას და კვლევის დასრულების შემდეგ წარმოვადგენთ ჩვენს მოსაზრებებს, თუ როგორ უნდა დაიგეგმოს სწორად თამაშების ორგანიზაცია გენდერული მიდგომის გათვალისწინებით.

ლიტერატურა:

1. ბარბაქაძე თ, (2012).. ბარბაქაძე თ, ჯიჯავაძე ნ., ჯანელიძე ა. თამაშები და აქტივობები სკოლამდელი ბავშვებისთვის მშობლისა და აღმზრდელის წიგნი. – 2012. საქართველოს განათლებისა და მეცნიერების სამინისტრო.

2. ბერძენიშვილი თ. (2010). ბერძენიშვილი თ., ხერხეულიძე მ., კანდელაკი ე., ლაბარტყავა ნ., აფთარაშვილი ი. ადრეულ ასაკში სწავლისა და განვითარების სტანდარტები. საქართველოს განათლებისა და მეცნიერების სამინისტრო.
3. ბერნი შ. (2002). გენდერული ფსიქოლოგია, „პრაიმ ევროპიან“, 320. Берн, Ш. Гендерная психология / Ш. Берн. - СПб.: Прайм-Еврознак, 2002. - 320 с.
4. ვიგოტსკი ლ. (1996). თამაში და მისი როლი ბავშვის ფსიქოლოგიური განვითარებისათვის. მოსკ. აკადემია. 1996. – 127 Выготский, Л.С. Игра и ее роль в психическом развитии ребенка / Л.С. Выготский.- М.: Академия, 1996. – 127 с.
5. კაგანი ვ. (2000). გენდერული დამოკიდებულების შემეცნებითი და ემოციური ასპექტები 3-7 წლის ბავშვებში, ჟურნ., „ვაპროსი ფსიქოლოგია“, №2. - 65-69 . Каган, В.Е. Когнитивные и эмоциональные аспекты гендерных установок у детей 3-7 лет / В.Е. Каган // Журнал «Вопросы психологии».- 2000.- №2. - 65-69 с.

Educator's readiness for gender approaches in leading the game in preschool institutions

Nino Orjonikidze

Maia Akhvlediani

Tsereteli State University, Kutaisi

Lali Abdaladze

Shota Meskhia State University, Zugdidi

Abstract

Playing in kindergarten performs various functions: upbringing, organizational, educational. When leading the game, the educator affects all aspects of the child's personality. Differences between pre-school boys and girls are quite clear in the game process. For the game to become an effective means of gender education, it is necessary to guide the content of the role-playing game with joint games of boys and girls, in the process of which children will act together taking into account their gender characteristics. In connection with the issue, a study was conducted at the base of Kutaisi Kindergartens Union No. 4 branch. Interesting findings were revealed. The aim was to diagnose the level of formation of gender characteristics in children; Based on the received data, we are thinking of continuing the research. To determine how to properly plan the organization of the games, taking into account the gender approach.

Key words: kindergarten, game, activity, gender, educator.